

Du kan skrive til
LÆSERBREVET,
Børn&Unge,
Blegdamsvej 124,
2100 Kbh. Ø
E-mail:
bogu@bupl.dk

Skriv så kort som muligt, højst 3800 enheder. Længere indlæg returneres. Send meget gerne en diskette, men husk i så fald at vedlægge et print. Kun læserbreve med fuldt navn og adresse vil blive bragt.

18/2006

Indoktrinering i steiner-børnehave

Af: Mattias Wärn Sortemosevej 118, 2730 Herlev

På samme måde, som at man kun ser toppen af isbjerget, præsenterer Rudolf Steiner-børnehaver kun overfladen af deres verden, når man som forældre søger informationer om pædagogikken m.v. Men som alle ved, er toppen af isbjerget kun 10 procent af hele isbjerget. På tilsvarende måde er langt det meste af Steiners verden skjult for forældre og andre interesserede. Steiner-folkene er fuldt bevidste om dette og udnytter det. I dette læserbrev fortæller jeg om nogle af de oplevelser, jeg havde i en Steiner-børnehave.

De positive oplevelser, jeg havde i den pågældende Steiner-børnehave, var bl.a. arkitekturen, som var tiltalende og harmonerede med det artistiske/kreative fokus, Steiner-universet ønsker at opnå. Legepladsen var enkel, men meget tiltalende med det beviste valg af materiale i kombination med legemuligheder for børnene og kreative udfordringer. Den daglige rytme var også tiltalende, idet rytmen i sig selv skabte tryghed og ro. Vi oplevede også en ro hos børnene gennem vores to besøg i børnehaven. Pædagogernes kompetencer vurderede jeg i begyndelsen til at være tilfredsstillende. Vi fandt det også tiltrækkende, at der var "krav" om stor forældredeltagelse i børnehavens aktiviteter. Derudover var det positivt, at institutionen klart gav udtryk for, at den var politisk og religiøst uafhængig.

Mine korte studier, før vi placerede vores søn i denne Steiner-institution, var positive og i overensstemmelse med de forventninger, vi havde fået gennem bl.a. litteratur om specifikt Waldorf-pædagogikken. Da jeg selv underviser til dagligt og dermed "bakser med pædagogik", var det min vurdering, at en Steiner-børnehave kunne være et interessant alternativ til vores søn.

De fleste meddelelser var håndskrevne, og det var bevidst. Pædagogerne og fanatiske Steiner-forældre udtalte sig nedsættende om de teknologiske muligheder, og jeg oplevede en anti-teknologisk materialisme. Fanatiker-forældrene styrede sammen med pædagogerne børnehaven. Jeg som udefrakommende blev ikke budt velkommen på nogen måde, og der var en dyb skepsis til os og de få andre forældre, der ikke var en del af Steiner-universet. Jeg oplevede, at vi bevidst blev holdt "isoleret," og vi fik en anden behandling af pædagogerne end de øvrige forældre. Vores børn blev også behandlet anderledes, de fik ikke den samme omsorg som børn af

Steiner-forældre. Konkret oplevede vi et andet ægtepar, der ikke havde fortalt, at moderen tidligere havde gået i en Steiner-skole, og vi så, hvordan fokus og opmærksomhed m.v. ændredes totalt, da pædagogerne blev bevidst om moderens fortid i en Steiner-skole. Senere har jeg via studier kunnet konstatere, at der er A-børn og B-børn i en Steiner-børnehave. A-børn er børn af Steiner-forældre, og B-børn er børn af outsiders.

Til forældresamtalen efter nogle måneder blev hovedparten af de 20 min. brugt på at tale om, at mit barn ofte havde snotnæse, de havde aldrig oplevet et barn, der var så snottet. Vi blev stærkt opfordret til at søge en læge med speciale i antroposofisk medicin. Da vi spurgte, hvad det var, fik vi intet svar. Vi ville gerne have talt om, at vores søn var ulykkelig hver morgen, når vi afleverede ham, han havde ikke tidligere haft sådanne problemer. Vi talte ofte om, om vores søn trivedes i børnehaven. Da vi bragte det op, var deres eneste svar, at det går over.

Forældresamtalen havde intet indhold, der lignede dialog eller nuværende oplevelser set i et pædagogisk- og udviklingsmæssigt perspektiv. Jeg oplevede det meget som et diktat om straks at søge en antroposofisk læge. Vi var meget forundret, og i de kommende tre uger blev vi flere gange om ugen gjort opmærksom på, at vi burde søge deres læge. Vi forsøgte at undgå emnet, men efter tre uger gav vi op og fik et telefonnummer. Lægen udskrev nogle piller benævnt "sukkerkugler", det hjalp ikke en pind. Da medicinen ikke havde den ønskede effekt, meddelte lederen, at vi skulle give vores søn ekstra zink, for hun havde erfaring med, at det hjalp. Det gjorde vi naturligvis ikke, idet farmaceuter kraftigt fraråder ekstra zink til børn. Børnene skal tegne hver dag, når de ankommer til børnehaven. Børnene har dog kun de farver, som Steiner-universet definerer som smukke farver, og hver farve har sin åndelige værdi. Derudover er det bemærkelsesværdigt, hvor ens alle børnene efter en tid tegner. Det er ikke, hvad jeg definerer som kreativitet, når børn lige fra børnehaven får lært en tegneteknik. Kreativitet findes absolut ikke i en Steiner-børnehave, der er alene tale om indoktrinering. I den daglige rytme indgår også en fortælling efter frokosten på ca. 20 min. Det eneste, jeg nu ved, er, at samme historie bliver fortalt mindst 10 gange/dage i træk. Historierne bliver fortalt så mange gange, at de største børn til sidst selv kan genfortælle historierne. Dette er stærkt problematisk, da det efter min bedste overbevisning er indoktrinering. Historierne står alene, der er ikke efterfølgende en dialog om, hvad historien handlede om, eller hvad børnene havde forstået af historierne. Vi forældre fik heller ikke nogen information om historierne, så jeg for eksempel kunne tale med min søn om historien. Hver gang vi spurgte til, hvilken historie der blev fortalt, fik vi det svar, at det ikke var vigtigt for os at vide, vores søn ville fortælle os historien, hvis den var vigtig for os at kende.

Det er min overbevisning, at målet med pædagogikken i en

Steiner-børnehave er at skabe antroposoffer, via indoktrinering og dermed udbygning af deres sekt. Midlet er antroposofien, og det var det, som jeg mødte i børnehaven. Jeg fik mere antroposofi og et minimum af pædagogik!

Jeg mener, at Steiner-samfundet markedsfører sig falskt. Det er en sekt, der har sin egen skabelsesberetning. Deres menneskesyn er, at de som ægte antroposoffer ved bedre. Dvs. al form for dialog med forældre er unødvendig, såfremt forældre ikke selv er antroposoffer, og det er kun monologer fra pædagogerne, som har værdi. Jeg mener, det er et negativt menneskesyn, som hersker i en antroposofisk børnehave.

Børn & Unge nr. 18 / 2006